

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 27. srpna 2015, v senátě složeném z předsedy JUDr. Vladislava Dordy a soudkyň Mgr. Magdy Mihulové a Mgr. Moniky Zubkové, o odvolání obžalovaného [REDACTED] nar. [REDACTED] obžalovaného [REDACTED], nar. [REDACTED] a obžalovaného [REDACTED], nar. [REDACTED] proti rozsudku Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, ze dne 27.5.2015, č.j. 1Tm 6/2015-923, **t a k t o :**

I.

Z podnětu odvolání obžalovaného [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. d), odst. 2 tr.ř. v napadeném rozsudku **z r u š u j e** výrok o trestu ve vztahu k tomuto obžalovanému a podle § 259 odst. 3 tr.ř. se obžalovaný

[REDACTED]

nar. [REDACTED] v [REDACTED], bez zaměstnání, trvale bytem v [REDACTED] adresa pro doručování [REDACTED]

n o v ě o d s u z u j e

podle § 214 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 205 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 /jednoho/ roku.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se mu výkon trestu p o d m í n ě n ě odkládá na zkušební dobu v trvání 2 /dvou/ let.

Jinak zůstává napadený rozsudek ve vztahu k tomuto obžalovanému n e z m ě n ě n .

II.

Odvolání obžalovaných [REDAKCE] a [REDAKCE] se podle § 256 tr. ř. z a m í t a j í .

Odůvodnění:

Napadeným rozsudkem byl obžalovaný [REDAKCE] uznán vinným v bodech 1) – 3), 4) – 16) a 18) – 20) přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, v bodech 3), 5), 7), 9) - 16), 18) - 19) dle písm. b), odst. 2, odst. 3 trestního zákoníku, přičemž v bodech 1) – 3), 5) – 14), 16), 18) a 20) tak učinil jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku a v bodě 4) jako pomocník podle § 24 odst. 1, písm. c) trestního zákoníku, v bodech 1) – 3), 7), 11), 14), 16), 18) – 19) přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a v bodech 3), 7), 11), 14), 16), 18) -19) rovněž podle odst. 2, v bodech 11), 14), 16) a 18) podle odst. 3, v bodech 1) – 3), 7), 11), 14), 16), 18) ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a v bodě 6) přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) trestního zákoníku, ve formě pomoci podle § 24 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku. Podle § 205 odst. 3 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 6 měsíců nepodmíněně. Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl pro výkon trestu zařazen do věznice s dozorem. Podle § 70 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku byl obžalovanému uložen trest propadnutí věci, a to dvoukolového vozíku, plechového sudu s drobnými železným odpadem a závaží na zadní kola traktoru.

Obžalovaný [REDAKCE] byl uznán vinným v bodech 1) - 14), 16) - 18) přečinem krádeže podle § 205 odst. 1, v bodech 3) - 5), 7), 9) - 14), 16), 18) dle písm. b), odst. 3 trestního zákoníku, přičemž v bodech 1) – 14), 16), 18) tak učinil jako spolupachatel podle § 23 trestního zákoníku, v bodech 1) - 4), 7), 11), 14), 16), 18) přečinem porušování domovní svobody podle § 178 odst. 1 trestního zákoníku a v bodech 3) – 4), 7), 11), 14), 16), 18) rovněž podle odst. 2, odst. 3, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku a v bodě 6) přečinem týrání zvířat podle § 302 odst. 1, písm. a), odst. 2, písm. b) trestního zákoníku, ve formě spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku. Podle § 205 odst. 3 trestního

zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku a 4 měsíců. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 roků.

Obžalovaný [redacted] byl uznán vinným v bodech 6), 8) – 9), 12) čtyřmi přečiny podílnictví podle § 214 odst. 1, písm. a) trestního zákoníku. Podle § 205 odst. 1 trestního zákoníku, za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 1 roku. Podle § 81 odst. 1 trestního zákoníku a § 82 odst. 1 trestního zákoníku mu byl výkon trestu podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 2 let.

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaným [redacted] a [redacted] stanovena povinnost zaplatit společně a nerozdílně na náhradu škody poškozenému [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] částku 7.000,- Kč a poškozené [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] částku 3.300,- Kč. Podle § 228 odst. 1 trestního řádu byla obžalovaným [redacted] a [redacted] stanovena povinnost zaplatit společně a nerozdílně na náhradu škody poškozenému [redacted] nar. [redacted] trvale bytem [redacted] částku 8.000,- Kč. Podle § 229 odst. 2 trestního řádu byli poškození [redacted] a [redacted] odkázáni se zbytkem nároku na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Nutno zmínit, že napadeným rozsudkem byli rovněž odsouzeni ml. [redacted] a [redacted], vůči nimž již rozsudek nabyl právní moci.

Podle zjištění okresního soudu se obžalovaní výše uvedených přečin dopustili v období od 26.12.2013 do 9.12.2014 způsobem popsaným v bodech 1-20).

Proti rozsudku podal včas odvolání obžalovaný [redacted] které zaměřil do výroku o trestu. Namítal, že soud při ukládání trestu nevzal v úvahu skutečnost, že dílčí skutky uvedené pod body 1-3), 6-8) spáchal jako mladistvý a zbývající skutky ve věku blízkému věku mladistvému. Dále soud nevzal v úvahu, že dosud nebyl ve výkonu trestu a bude na něho působeno přeměnou trestu z rozsudku Okresního soudu v Bruntále, soudu pro mládež, z 11.6.2014, sp.zn. 1Tm 5/2014, kterým mu byl uložen podmíněný trest odnětí svobody. Jeho náprava tak bude zajišťována dvěma tresty odnětí svobody. *Navrhl, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil ve výroku o trestu a nově uložil trest podstatně mírnější, na samé spodní hranici zákonné trestní sazby.*

Proti rozsudku podal řádně a včas odvolání i obžalovaný [redacted]. Namítal, že nebyla prokázána jeho vina v bodech 1), 2), 3), 7) a 11). Poprel, že by tyto skutky spáchal a závěr o jeho vině vyvrací i výpovědi svědků [redacted] a [redacted] jakož i listinné důkazy –kupní smlouva. Okresní soud hodnotil tyto důkazy jako méně věrohodné, neboť se jedná o rodinné příslušníky, avšak svědek [redacted] a [redacted] nejsou jeho příbuznými. Docházet

k závěru, že svědci jsou méně věrohodní toliko z důvodu příbuzenstva, je nelegitimní. Uvedené osoby vypovídaly v pozici svědků, čímž v případě křivé výpovědi jim hrozí odsouzení a trestní postih. Jejich výpovědi se navzájem doplňují. K větší části skutků se doznal a nebyl důvod, aby se nedoznal ke skutkům ostatním, pokud by je spáchal, neboť nebyly nikterak závažné a ani škoda nebyla vysoká. Okresní soud ho uznal vinným z těchto skutků toliko na základě jednoho přímého důkazu, a to výpovědi spoluobžalovaného [REDAKCE] který však svoji výpověď v průběhu řízení měnil a navíc se jedná o osobu již pravomocně odsouzenou. Sám u hlavního líčení uvedl, že v přípravném řízení nevypovídal pravdu, že si to vymyslel, aby se ostatním pomstil. O dopise, který měl napsat [REDAKCE] nic nevěděl, nebyl mu ani doručen. Ačkoli okresní soud uvedl, že výpověď [REDAKCE] z přípravného řízení je v souladu s dalšími důkazy, nespecifikoval o jaké důkazy se jedná. Soud I. stupně nevěnoval mimořádnou pozornost důkladnému prověření tohoto jediného přímého usvědčujícího důkazu, čímž došlo k porušení práva na spravedlivý proces, jak vyplývá z nálezu Ústavního soudu sp.zn. III.ÚS 1624/09 ze dne 5.3.2010. Dále obžalovaný namítal, že u skutků pod body 4), 16) a 18) nebyl naplněn podstatný znak přečinu porušování domovní svobody, a to obydlí. Tímto se myslí dle § 133 trestního zákoníku dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim náležející. Pozemek není v citovaném ustanovení uveden a ani se nejedná o příslušenství domu, bytu nebo jiných prostor sloužících k bydlení. Pakliže je u skutku pod bodem 4) a 18) uvedena garáž a u skutku pod bodem 16) dílna, pak z judikatury Nejvyššího soudu vyplývá, že garáž i dílna nejsou příslušenstvím domu, bytu nebo jiných prostor sloužících k bydlení a současně platí, že garáž i dílna jsou určeny k jiným účelům než bydlení. Obžalovaný poukázal na nález Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 2227/12 ze dne 14.11.2012 a dodal, že s ohledem na uvedené nemohl naplnit u těchto skutků přečin porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1 trestního zákoníku, natož kvalifikované skutkové podstaty dle odstavce 2 a 3. Dále obžalovaný namítal, že skutek pod bodem 17) není trestným činem, nýbrž přestupkem, neboť nebyl naplněn podstatný znak vzniku škody ve výši 5.000,- Kč, když kolo mělo hodnotu pouze 800,- Kč a nebylo odcizeno vloupáním. V bodě 6) nebyla zkoumána váha zabitého telete, které nemuselo vážit 150 kg, čímž vznikají pochybnosti o výši škody. Při zohlednění uvedených námitek, činí výše škody jeho protiprávního jednání nikoli 81.005,- Kč, nýbrž je pod hranici škody 50.000,- Kč a nelze tak aplikovat ust. § 205 odstavec 3 trestního zákoníku. Okresní soud rovněž nevzal v potaz, že se snažil hradit škodu poškozeným a část již uhradil, nemá záznam v opise rejstříku trestů, spolupracoval s orgány činnými v trestním řízení, doznal se a spáchal skutky ve věku blízkém věku mladistvého. Ve vztahu k bodu 1) rovněž namítl, že tento skutek měl spáchat jako mladistvý a soud měl použít ustanovení zákona o soudnictví ve věcech mládeže. *Navrhl, aby odvolací soud rozhodl tak, že se v bodech 1), 2), 3), 7) a 11) zproštuje obžaloby dle § 226 písmeno c) trestního řádu a v bodě 17) z důvodu § 226 písmeno b) trestního řádu. Dále aby zrušil napadené rozhodnutí u skutků 4), 16) a 18) v části týkající se přečinu porušování domovní svobody a rozsudek zrušil i v části týkající se přečinu krádeže dle odstavce 3 a ve výroku o náhradě škody. Rovněž navrhl, aby mu byl nově uložen trest obecně prospěšných prací.*

Řádně a včas podal odvolání i obžalovaný [REDAKCE] které zaměřil do výroku o vině pod body 6), 8), 9) a 12) a do výroku o trestu. Namítal, že jsou dány

pochybnosti o správnosti skutkových zjištění. Skutku pod bodem 9) se nedopustil. Soud vycházel z výpovědi spoluobžalovaných, kteří uvedli, že autobaterie převzal [REDAKCE]. Toto tvrzení však není pravdivé, neboť autobaterie byly prodány jiné osobě – [REDAKCE] což může potvrdit svědek [REDAKCE] který u prodeje byl přítomen. Uvedené koresponduje i s obsahem protokolu o vydání věci obviněným ze dne 9.12.2014, kde mezi vydávanými položkami nejsou autobaterie uvedeny. Rovněž popírá, že by se dopustil přečinu podílnictví v bodě 12). Ml. [REDAKCE] použil odcizenou naftu pro sebe, když ji nalil do nádrže svého osobního vozidla, což uvedl obžalovaný [REDAKCE]. V přípravném řízení obžalovaný [REDAKCE] sice uvedl, že naftu od nich převzal, ale u hlavního líčení tuto část zcela popřel. Nic společného nemá ani s trestnou činností pod bodem 6) a 8) , věci pocházející z trestné činnosti nepřevzal. Pouze v případě usmrceného telete jej kontaktoval ml. [REDAKCE], aby jim tele stáhl z kůže, což odmítl. *Nenaplnil tak žádný ze znaků skutkové podstaty přečinu podílnictví a navrhl, aby odvolací soud rozsudek pod body 6), 8), 9) a 12) zrušil a zprostil ho obžaloby. Pokud dospěje k závěru o jeho vině pod body 6) a 8) , navrhl, aby byl uznán vinným pouze dvěma přečiny podílnictví a byl mu za ně uložen trest.*

Krajský soud podle § 254 odst. 1 tr.ř. přezkoumal z podnětu podaného odvolání zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, včetně výroků navazujících a správnost postupu řízení rozhodnutí předcházející z hlediska vytýkaných vad a dospěl k následujícím závěrům.

Předně je nutno uvést, že veřejné zasedání bylo konáno dne 25.8.2015 v nepřítomnosti obžalovaného [REDAKCE] a dne 27.8.2015 v nepřítomnosti obžalovaných [REDAKCE], [REDAKCE] a jejich obhájců, kteří o jednání v nepřítomnosti výslovně požádali.

Vady předcházející vydání napadeného rozsudku shledány nebyly, neboť byla náležitým způsobem respektována všechna v úvahu přicházející ustanovení trestního řádu.

Vzhledem k tomu, že odvolací námítky obžalovaných nesměřovaly do skutkových zjištění a naplnění zákonných znaků uváděných skutkových podstat vůči všem výroků o vině, přezkoumal krajský soud s ohledem na ust. § 254 trestního řádu z jejich podnětu toliko výroky do kterých směřovaly odvolací námítky, a kterých se dopustili tím, že:

1) ml. [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] v době od 08.00 hodin dne [REDAKCE] do 09:00 hodin dne [REDAKCE] v [REDAKCE] okres [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě, vstoupili neuzamčenou brankou v oplocení, z níž odstranili jistící řetěz s neuzamčeným visacím zámekem, na zahradu přináležející k rodinnému domu č.p. [REDAKCE] a zde následně z volně přístupného zděného přístavku odcizili volně odstavený neuzamčený terénní motocykl vlastní výroby žluté barvy, bez přidělené RZ, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobili škodu odcizením motocyklu ve výši 7.000,- Kč,

2) [REDAKCE] a [REDAKCE]

v době od 23:30 hodin dne [redacted] do 10:25 hodin dne [redacted] v [redacted] na ul. [redacted] okres [redacted] po předchozí vzájemné domluvě vnikli přes neuzamčenou vstupní branku na pozemek rodinného domu č.p. [redacted] přes zahradu došli k přístřešku, z něhož odcizili zde odstavený, nezajištěný, neuzamčený malý motocykl Babeta 225, zelené barvy VIN: [redacted] bez registrační značky v hodnotě 3.000,- Kč, s ochrannou přilbou bílé barvy v hodnotě 300,- Kč a poté zahradu domu opustili, čímž poškozené [redacted] způsobili celkovou škodu odcizením motocyklu včetně přilby ve výši 3.300,- Kč,

3) [redacted] a [redacted] v době od 22:00 hodin dne [redacted] do 08:30 hodin dne [redacted] v [redacted] na ul. [redacted] okres [redacted] po předchozí vzájemné domluvě se za užití násilí vloupli do sklepní místnosti příslušející k bytu č. [redacted] v domě č.p. [redacted] tak, že obžalovaný [redacted] za užití doneseného šroubováku poškodil zamykací mechanismus sklepního okna o rozměru 84,5 x 59 cm, přičemž obžalovaný [redacted] hlídal okolí, poté obžalovaný [redacted] vnikl do sklepních prostor domu, kde odcizil pánské jízdní kolo zn. AUTHOR VISION, červenobílé barvy, nez. výr. č. v hodnotě 7.000,- Kč a toto kolo přes okno podal obžalovanému [redacted] a sklepní místnost opustil, čímž poškozenému [redacted] způsobili celkovou škodu odcizením ve výši 7.000,- Kč a poškozením sklepního okna způsobil škodu ve výši nejméně 200,- Kč,

4) [redacted] a ml. [redacted] v době od 20:00 hodin dne [redacted] do 12:00 hodin dne [redacted] v obci [redacted] okres [redacted] poté co obžalovaný [redacted] sdělil obžalovaným [redacted] a ml. [redacted] že ví o čtyřkolce v garáži, u domu č.p. [redacted] kterou by bylo možno odcizit, ml. [redacted] a [redacted] vnikli přes neuzamčenou otevřenou vstupní branku na pozemek příslušející k domu č.p. [redacted] v obci [redacted] a za užití nezjištěného předmětu odemknuli jednoduchý dozický zámek uzamčených vstupních dveří do garáže, do této vnikli a následně odtud odcizili zde odstavenou čtyřkolku zn. Germany 200, bez registrační značky v hodnotě 5.500,- Kč, čímž poškozenému [redacted] způsobili celkovou škodu odcizením čtyřkolky ve výši 5.500,-Kč,

6) [redacted], ml. [redacted] a [redacted] v době od 11:23 hodin dne [redacted] do 15:00 hodin dne [redacted] odcizili obžalovaní [redacted] a ml. [redacted] z volně přístupné pastviny, která se nachází poblíž obce [redacted], tele - býka rasy CHAROLAIS o hmotnosti 150 kg, následně toto tele na místě ml. [redacted] a [redacted] zabili opakovanými údery kladivem do hlavy tak, že tele nejprve nahnali do kotce v hospodářské budově, který následně uzavřeli, aby tele nemohlo utéci, takto jej bili po dobu asi 5 minut, a když poté tele ztratilo vědomí, podřízli jej přineseným nožem, přičemž [redacted] hlídal u vstupu do této budovy a následně tele naložili na kolečka, které přivezl obžalovaný [redacted] a odvezli jej, čímž poškozenému [redacted] způsobili celkovou škodu odcizením telete ve výši 10.500,- Kč, když cena za 1 kg se pohybuje okolo částky 70,- Kč, přičemž toto tele si následně od obžalovaných [redacted] a ml. [redacted] převzal obžalovaný [redacted], ačkoliv mu bylo známo, že se

jedná o tele pocházející z trestné činnosti obžalovaných, že bylo odcizeno a zabito na pastvině poblíže obce [REDAKCE]

7) [REDAKCE] a [REDAKCE] v době od 16:00 hodin dne [REDAKCE] do 10:00 hodin dne [REDAKCE] v [REDAKCE] na ul. [REDAKCE] okres [REDAKCE], po předchozí vzájemné domluvě překonali drátěné oplocení vysoké 180 cm obytného domu č.p. [REDAKCE] s uzamčenou vstupní brankou a vnikli na pozemek příslušející k domu, přičemž z neuzamčené kůlny odcizili dvě dětské koloběžky, stříbrné barvy, nezj. značky a výr. č. v celkové hodnotě 1.000,- Kč, čímž poškozené [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením koloběžek ve výši 1.000,- Kč,

8) [REDAKCE] ml. [REDAKCE] a [REDAKCE] v době od 11:35 hodin dne [REDAKCE] do 11:36 hodin dne [REDAKCE] v [REDAKCE] na ulici [REDAKCE] okres [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě obžalovaní [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] vnikli do nedostatečně oploceného areálu bývalého Státního statku, zde vnikli do dvou nezajištěných stájí určených k chovu prasat, kdy z jejich prostor postupně odcizil celkem nejméně 5 ks selat rasy PIETRON, v průměrné váze 20 kg, čímž svým jednáním poškozenému [REDAKCE] - [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením selat ve výši nejméně 7.000,- Kč, když cena za 1 kg se pohybuje okolo částky 70,- Kč, přičemž tato selata následně od obžalovaných odebral obžalovaný [REDAKCE] v místě svého bydliště v obci [REDAKCE] ačkoliv mu bylo známo, že se jedná o selata pocházející z trestné činnosti obžalovaných,

9) [REDAKCE] ml. [REDAKCE] a [REDAKCE] v době od 17:00 hodin dne [REDAKCE] do 08:00 hodin dne [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě vnikli do celistvě oploceného areálu bývalého Státního statku v [REDAKCE] místní část [REDAKCE] okres [REDAKCE] a následně za užití nezjištěného předmětu odstranili 2 ks uzamčených visacích zámků v hodnotě nejméně 150,- Kč zajišťujících dvířka prostoru pro autobaterie nákladního vozidla zn. LIAZ, RZ [REDAKCE], z něhož následně odcizili celkem 2 ks autobaterií zn. Banner 180 v celkové hodnotě 12.600,- Kč, čímž poškozené společnosti [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] s místem podnikání [REDAKCE], průmyslový areál, [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením ve výši nejméně 12.750,- Kč, přičemž tyto autobaterie následujícího dne na statku v [REDAKCE] místní část [REDAKCE] od obžalovaných odebral obžalovaný [REDAKCE] ačkoliv mu bylo známo, že se jedná o autobaterie pocházející z trestné činnosti obžalovaných,

11) [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] v době od 16:30 hodin [REDAKCE] do 15:30 hodin dne [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě se vloupali do dílny s uschovaným nářadím, která je situovaná u rekreační chalupy č.p. [REDAKCE] tak, že poté co odstranili z dřevěného oplocení chalupy tři dřevěné latě vysoké 110 cm vnikli na pozemek a za užití nezjištěného nástroje vypáčili petlici s visacím zámkem dveří dílny, přičemž tyto vstupní dveře poškodili a visací zámek v hodnotě nejméně 100,- Kč odcizili, poté vnikli dovnitř a vše prohledali a následně odtud odcizili křovinořez [REDAKCE]

v hodnotě 900,- Kč a kanystr o objemu 5 l s 2,5 l benzínu v hodnotě 160,- Kč, poté dílnu opustili, a dále za užití nezjištěného předmětu vypáčili uzamčené vstupní dveře do kůlny, která je součástí dílny s uschovaným nářadím, odkud nic neodcizili, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením věcí ve výši 1.160,- Kč a poškozením dveří škodu ve výši nejméně 600,- Kč,

12) [REDAKCE] ml. [REDAKCE] a [REDAKCE] v době od 08:11 hodin dne [REDAKCE] do 08:11 hodin dne [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě vnikli obžalovaní [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] do nedostatečně zajištěného objektu bývalého Státního statku v obci [REDAKCE], okres [REDAKCE] následně vyrazili dřevěné zajištění okna do haly sloužící jako dílna, sklad nářadí a techniky, tímto oknem vnikli dovnitř a zde odšroubovali nezajištěné, neuzamčené víčko palivové nádrže zde odstaveného traktoru zn. Zetor [REDAKCE] poté z této nádrže do nalezeného kanystru v hale odčerpali a odcizili 50 litrů motorové nafty, čímž poškozenému [REDAKCE] IČ: [REDAKCE] se sídlem [REDAKCE] [REDAKCE] způsobili odcizením nafty a kanystru celkovou škodu ve výši 1.795,- Kč, přičemž tuto motorovou naftu následně od obžalovaných odebral v místě svého bydliště v obci [REDAKCE] obžalovaný [REDAKCE], ačkoliv mu bylo známo, že se jedná o naftu pocházející z trestné činnosti obžalovaných,

16) [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] v době od 08:00 hodin dne [REDAKCE] do 16:00 hodin dne [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě se za užití násilí vloupali do dílny, která se nachází na celistvě oploceném pozemku u rodinného domu č.p. [REDAKCE] a to tak, že ze dveří odstranili poškozenou skleněnou výplň dveří a takto vzniklým otvorem vnikli do dílny, z níž odcizili svářeč agregát zn. Einhel červené barvy v hodnotě 800,- Kč a aku vrtačku zn. Amitech žluté barvy v hodnotě 500,- Kč, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením věcí ve výši 1.300,- Kč,

17) [REDAKCE] sám v době od 13:30 hodin do 16:00 hodin dne [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] odcizil ze stojanu na jízdní kola ustaveném před vchodem do panelového domu č.p. [REDAKCE] zde odstavené, neuzamčené, pánské, horské jízdní kolo bílé barvy v hodnotě 800,- Kč, čímž poškozené [REDAKCE] způsobil celkovou škodu odcizením ve výši 800,- Kč,

18) [REDAKCE], [REDAKCE] a ml. [REDAKCE] v době od 08:00 hodin dne [REDAKCE] do 16:00 hodin dne [REDAKCE] v obci [REDAKCE] okres [REDAKCE] po předchozí vzájemné domluvě se za užití násilí vloupali do garáže, která je součástí neoploceného rodinného domu č.p. [REDAKCE] tak, že za užití fyzické síly otevřeli zajištěné dřevěné dveře, které jsou z části prosklené, vnikli do garáže odkud odcizili svářečku kovů domácí výroby na pojízdném vozíku včetně svařovacích kabelů s kleštěmi, čímž poškozenému [REDAKCE] způsobili celkovou škodu odcizením svářečky s příslušenstvím ve výši nejméně 1.200,- Kč.

Obžalovaný [REDAKCE] popřel, že by se dopustil jednání popsaného pod bodem 1), 2), 3), 7) a 11). Okresní soud však zcela správně při svém závěru o vině

obžalovaného vycházel z výpovědi spoluobžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení, ve kterých se podrobně vyjádřil k jednotlivým bodům, ke způsobu vniknutí do objektů a účasti obžalovaného [REDAKCE]. Uvedl, že skutků pod bodem 1-3) se dopustil s obžalovaným [REDAKCE], který s ním v bodě 1) vnikl na pozemek ze zadní strany poté, co ze vstupní branky sundali řetěz. Motorku odcizili z přístřešku a následně ji vytlačili ven, na chatku v [REDAKCE]. K bodu 2) uvedl, že to byl jeho nápad odcizit Babetu poškozené [REDAKCE]. Domluvili se, že on bude hlídat a [REDAKCE] vnikne do zahrady a Babetu odcizí. Tak se také stalo, [REDAKCE] vnikl do zahrady nezajištěnou, uzavřenou brankou, stroj odcizil i s přilbou bílé barvy. K bodu 3) uvedl, že po dohodě vnikl pomocí šroubováku sklepním oknem do sklepa, odcizil kolo, které podal [REDAKCE] přes okno. Obžalovaného [REDAKCE] usvědčuje i v bodě 7), když uvedl, že oba vnikli přes oplocení na pozemek a z kůlny odcizili dvě koloběžky. Hodili je přes plot. Částečně na nich odjeli, pak je dal [REDAKCE] do auta, které patřilo [REDAKCE]. K bodu 11) uvedl, že se jednání dopustil s obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří vylomili dřevěné tyče u plotu a odcizili křovinořez a kanystr s benzínem. Sdělili mu, že vnikli do dílny. On sám hlídal.

Výpovědi obžalovaného [REDAKCE] z přípravného řízení korespondují i s dalšími důkazy, zejména protokoly o ohledání místa činu, fotodokumentací a výpověďmi poškozených. U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] sice změnil svoji výpověď tak, že skutky spáchal sám, v přípravném řízení nevypovídal pravdu, protože byl na spoluobžalované naštváný. Okresní soud však důvodně vyhodnotil tuto změnu výpovědi jako účelovou a nevěrohodnou. Je třeba poukázat na rozpory v této výpovědi, když vyvíňuje obžalovaného [REDAKCE] mj. i v bodě 14) a 18), avšak sám obžalovaný [REDAKCE] účast na jednání v těchto bodech nepopírá. Konečně zcela správně okresní soud v této souvislosti poukázal na dopis, který byl vězeňskou službou zadržen, a který napsal obžalovaný [REDAKCE] [REDAKCE]. Z jeho obsahu je zřejmé, že chce u soudu vypovídat ve prospěch spoluobžalovaného s tím, že vezme trestnou činnost na sebe.

Z výše uvedených důvodů vyhodnotil krajský soud námitku obžalovaného [REDAKCE] ohledně nevěrohodnosti spoluobžalovaného jako nedůvodnou. Jeho obhajoba je sice zčásti potvrzována v bodě 1) výpovědi svědků [REDAKCE] a [REDAKCE] kteří uvedli, že v předmětné době jim pomáhal obžalovaný se stěhováním a v bodě 2) a 3) výpovědi svědka [REDAKCE], který uvedl, že s předmětné době trávil čas obžalovaný s ním a zčásti s [REDAKCE]. Svědek [REDAKCE] však uvedené nepotvrdil, neboť vcelku logicky, s ohledem na časový odstup, toho nebyl schopen. Právě s ohledem na časový odstup a delší časové vymezení skutku lze mít důvodné pochybnosti o tom, že obžalovaný byl po celou dobu s těmito svědky a nemohl se tak trestné činnosti dopustit.

K námitce obžalovaného ve vztahu k bodu 6) ohledně váhy telete je nutno uvést, že tato je prokázána výpovědí poškozeného [REDAKCE] který uvedl, že tele mohlo mít váhu 150-200 kg. Okresní soud proto nepochybil, když vycházel ve prospěch obžalovaných z váhy pro ně nejpříznivější. Pochybení nebylo shledáno ani v právní kvalifikaci uvedeného skutku, do které konečně nesměřovaly ani odvolací námitky obžalovaného [REDAKCE].

Nedůvodnou vyhodnotil okresní soud i námitku obžalovaného, že **bod 17)** není trestným činem, nýbrž přestupkem s ohledem na výši škody 800,- Kč a absenci vloupání. V této souvislosti je nutno uvést, že škody způsobené pokračováním v trestném činu se sčítají. Všechny dílčí útoky pokračování tvoří jediné jednání, které pak má i jediný následek, resp. účinek. Proto je nutné za trestný čin krádeže považovat i jednotlivé útoky, jimiž pachatel způsobil škodu nižší, než je škoda nikoli nepatrná, jestliže jde o útoky spáchané spolu s dalšími, formou pokračování v trestném činu a celková škoda této hranice dosáhne. Tato okolnost je vyjádřena v ust. § 116 trestního zákoníku tím, že dílčí útoky pachatele musí naplňovat, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu. V tomto konkrétním případě, byť to okresní soud výslovně neuvedl a v odůvodnění napadeného rozsudku se tím blíže nezabýval, bylo jednání obžalovaného kvalifikováno jako jeden pokračující přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 trestního zákona, z čehož vyplývá, že okresní soud dospěl k závěru, že jednání obžalovaného popsané v bodech 1-14), 16-18) jsou dílčími útoky pokračující trestné činnosti, neboť v souladu s ust. § 116 trestního zákoníku jsou vedeny jednotným záměrem, naplňují, byť i v souhrnu, skutkovou podstatu stejného trestného činu, jsou spojeny stejným nebo podobným způsobem provedení a blízkou souvislostí časovou a souvislostí v předmětu útoku, přičemž první usnesení o zahájení trestního stíhání bylo obžalovanému doručeno dne 10.12.2014.

K námitce obžalovaného, že okresní soud pochybil, když ve vztahu k bodu 1) nepoužil právní úpravu zákona č. 218/2003 Sb, o odpovědnosti mládeže za protiprávní činy a o soudnictví ve věcech mládeže, je třeba uvést, že dle citovaného zákona jsou mladistvými pachateli osoby, které v době spáchání trestného činu dovršily patnáctý rok a nepřekročily osmnáctý rok svého věku. U pokračující trestné činnosti, která tvoří z hlediska hmotného práva jediný skutek, se za dobu spáchání považuje doba ukončení trestné činnosti, tedy okamžik ukončení posledního útoku. Jestliže část útoků byla spáchána ve věku mladistvých a část až podovršení osmnácti let, považuje se pachatel za celou trestnou činnost jako dospělý. V tomto konkrétním případě obžalovaný [REDAKCE] spáchal sice jednání pod bodem 1) jako mladistvý, avšak jedná se o dílčí útok pokračujícího přečinu, jehož další útoky již spáchal obžalovaný jako dospělý pachatel, z toho důvodu okresní soud zcela správně ustanovení zákona č. 218/2003 Sb. nepoužil a jeho jednání v bodě 1-14), 16-18) právně kvalifikoval jako pokračující přečin krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b), odstavec 3 trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že si obžalovaný přisvojil cizí věci tím, že se jich zmocnil, s ohledem na násilný způsob vniknutí do objektu v bodě 3-5), 7), 9-14), 16) 18) čin spáchal vloupáním a způsobil tímto činem celkovou škodu ve výši 81.005,- Kč, což je dle § 138 odstavec 1 trestního zákoníku větší škoda.

Nedůvodnou byla shledána i námitka obžalovaného [REDAKCE], že jednání pod body 4), 16) a 18) nenaplnuje zákonné znaky přečinu porušování domovní svobody dle § 178 trestního zákoníku, když nebylo vniknuto do obydlí. Je třeba uvést, že uvedeného přečinu se dopustí ten, kdo neoprávněně vnikne do bydlí jiného nebo tam neoprávněně setrvá. Obydlím se pak dle ust. § 133 trestního zákoníku rozumí dům, byt nebo jiná prostora sloužící k bydlení a příslušenství k nim

náležící. Pojem dům se přitom vykládá tak, že se jím rozumí nejen vlastní bezprostředně obývaný dům, ale i všechny ostatní uzavřené prostory, které tvoří příslušenství domu, jako jsou půda, sklep, ostatní vedlejší místnosti, uzavřený dvůr a přilehlá ohrazená zahrada. Z protokolu o ohledání místa činu a fotodokumentace je zřejmé, že v bodě 4) a 16) vnikl obžalovaný s dalšími osobami na pozemek, který byl celistvě oplocený plotem o výšce 170cm a 125 cm. Nelze tak pochybovat o tom, že zahrada měla charakter uzavřeného prostoru přiléhajícího k samotnému domu, proto je příslušenstvím domu, stejně jako garáž a dílna, které byly uzamčeny, a do kterých obžalovaní vnikli. Stejně ochrany požívá i garáž v bodě 18), když fotodokumentací na čl. 275 je prokázáno, že je součástí rodinného domu (srovnej rozhodnutí NS ČR sp.zn. 7Tdo 125/2010). Obžalovaný sice v souvislosti s námitkou odkazuje na nález Ústavního soudu sp.zn. IV.ÚS 2227/12, nicméně je nutno uvést, že v citovaném nálezu se Ústavní soud zabývá pojmem obydlí, avšak ve vztahu k právní úpravě domovní prohlídky, skutkovou podstatou porušování domovní svobody dle § 178 trestního zákoníku se podrobně nezabývá. Okresní soud proto nepochybil, když jednání obžalovaného [redacted] v bodech 1-4), 7), 11), 14), 16) 18) právně kvalifikoval jako dílčí útoky pokračujícího přečinu porušování domovní svobody dle § 178 odstavec 1, 2, 3 trestního zákoníku, když bylo prokázáno, že obžalovaný neoprávněně vnikl do obydlí jiného, překonal jistící překážku, jejímž účelem bylo zabránit vniknutí /bod 3), 4), 7), 11), 14), 16) 18)/ a v bodech 11), 16) a 18) tak učinil s obžalovaným [redacted] a již odsouzeným ml. [redacted] a v bodě 14) s [redacted] a [redacted], tedy se dvěma osobami.

Obžalovaný [redacted] odmítl ve věci v přípravném řízení i u hlavního líčení vypovídat. Z obsahu jeho odvolání je však zřejmé, že trestnou činnost popírá.

Okresní soud však zcela správně jeho vinu dovedl zejména z výpovědi spoluobžalovaných [redacted] a ml. [redacted].

V bodě 6) a 8) obžalovaní [redacted] a [redacted] shodně uvedli, že tele i selata odcizili, přičemž ve vztahu k množství je správně odkazováno na výpověď obžalovaného [redacted] z přípravného řízení. Oba i s obžalovaným ml. [redacted] také potvrdili, že tele i selata předali obžalovanému [redacted], který věděl, že pochází z trestné činnosti. Výše škody je potom prokázána zejména výpovědí poškozeného [redacted].

V bodě 9) sice obžalovaný ml. [redacted] popřel vytýkanou trestnou činnost a obžalovaný [redacted] si nebyl jist, jak s odcizenými autobateriemi naložili, obžalovaný [redacted] je však usvědčován výpovědí obžalovaného [redacted] z přípravného řízení, který uvedl, že autobaterie odcizil společně s [redacted] a [redacted] a na druhý den si pro ně obžalovaný [redacted] přijel, bylo mu známo, že pochází z trestné činnosti.

V bodě 12) obžalovaný [redacted] uvedl, že naftu odcizili, ale tuto použil ml. [redacted] do svého vozidla. Obžalovaný [redacted] je však i v tomto bodě usvědčován výpovědí [redacted] z přípravného řízení, kde uvedl, že naftu odcizil společně s [redacted] a [redacted], načepovali ji do kanystrů, které na místě

našli. Následně ji předali obžalovanému [REDAKCE] i s kanystry a řekli mu, odkud pochází. Jeho výpověď nestojí osamocena, ale je podporována i protokolem o vydání věcí na čl. 351, ze kterého je zřejmé, že obžalovaný [REDAKCE] vydal Policii ČR dne 9.12.2014 mj. i plastový barel o obsahu 25 litrů s červeným víčkem, který byl následně vrácen poškozenému [REDAKCE] (čl. 355). Pokud obžalovaný namítá, že u něho jiné věci nebyly nalezeny, je třeba uvést, že uvedené samo o sobě nesvědčí o jeho nevině, neboť s ohledem na časový odstup od spáchání trestné činnosti, mohl s těmito věcmi již naložit neznámým způsobem, včetně prodeje či spotřebování.

Ačkoliv [REDAKCE] změnil u hlavního líčení výpověď, když vypovídal ve prospěch spoluobžalovaných, včetně [REDAKCE] zcela správně byla tato změna vyhodnocena jako účelová, motivovaná snahou napomoci ostatním obžalovaným, z důvodů rozvedených již výše.

Krajský soud jako nadbytečný zamítl návrh obžalovaného na doplnění dokazování opětovným výsledkem svědka [REDAKCE], neboť se zcela ztotožňuje se závěrem, že vina obžalovaného byla prokázána. Okresní soud tak správně právně kvalifikoval jednání obžalovaného [REDAKCE] v bodě 6), 8), 9) a 12) jako čtyři přečiny podílnictví dle § 214 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, když vždy úmyslně na sebe převěděl a užíval věc, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky jinou osobou. Je nutno dodat, že přečin podílnictví dle § 214 trestního zákoníku je úmyslným trestným činem a úmysl tak musí být dán ve vztahu k okolnosti, že věc byla získána trestným činem. Obžalovaný [REDAKCE] věděl, že na sebe převádí věci, které spoluobžalovaní získali odcizením a je možno provedeným dokazováním u něho dovodit v bodě 6) a 8) úmysl k přečinu dle § 205 odstavec 1 písmeno a) trestního zákoníku, v bodě 9) k přečinu krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno a), b) trestního zákoníku a v bodě 12) k přečinu krádeže dle § 205 odstavec 1 písmeno b) trestního zákoníku, nikoliv ke skutečnosti, že obžalovaný [REDAKCE] byl za takový čin v posledních třech letech odsouzen, příp., že spoluobžalovaní se dopustili dalších dílčích útoků, které ve svém souhrnu naplnili kvalifikovaný odstavec 3 a skutkové podstaty dalších trestných činů.

Vzhledem k tomu, že obžalovaný [REDAKCE] podal odvolání toliko do výroku o trestu, přezkoumával krajský soud ve vztahu k němu ve výroku o vině toliko, zda skutková zjištění odpovídají právní kvalifikaci a v tomto směru nebylo shledáno pochybení, které by mohlo mít vliv na správnost jím napadeného výroku.

Výrok o trestu uložený obžalovanému [REDAKCE] a [REDAKCE] shledal krajský soud zákonným a odůvodněným. Okresní soud dostatečně vyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro druh a výměru trestu z hlediska ustanovení § 37, § 38 a § 39 trestního zákoníku, přičemž přihlédl i ke stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaných a povaze porušeného zájmu.

U obžalovaného [REDAKCE] je nutno vyhodnotit jeho doznání a skutečnost, že část skutků spáchal jako mladistvý a část ve věku blízkém věku mladistvému, jako polehčující okolnost. Na druhou stranu jako přitěžující okolnost dle

§ 42 písmeno n) trestního zákoníku je nutno přihlídnout k tomu, že spáchal více trestných činů. Odhlédnout nelze ani od okolností případu, zejména době páchaní trestné činnosti, počtu útoků a celkové výši škody, jakož i od osoby obžalovaného, jež se dopustil předmětné trestné činnosti zčásti ve zkušební době předchozího podmíněného odsouzení pro majetkovou trestnou činnost. Okresní soud tak dospěl ke správnému závěru, že na obžalovaného je již nutno působit úhrnným nepodmíněným trestem odnětí svobody, který ukládal dle § 205 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku v trvání 1 roku a 6 měsíců. Konkrétní výměru trestu, při spodní hranici zákonné trestní sazby, tak nelze v žádném případě považovat za nepřiměřeně přísnou, tato plně odpovídá stupni společenské škodlivosti, okolnostem případu, jakož i osobě obžalovaného. Správně okresní soud zařadil obžalovaného do věznice s dozorem dle § 56 odstavec 2 písmeno b) trestního zákoníku, když obžalovaný dosud nebyl ve výkonu trestu a je odsouzen pro úmyslné přečiny ve výměře nepřevyšující tři léta. Pochybení nebylo shledáno ani ve výroku o uložení trestu propadnutí věci.

U obžalovaného [redacted] okresní soud správně vyhodnotil jako polehčující okolnost jeho předchozí řádný život. Přesto, že okresní soud neshledal přitěžujících okolností, je třeba zmínit, že i obžalovaný [redacted] se dopustil více trestných činů, které páchal po delší období větším množstvím útoků. Na druhou stranu i on se dopustil trestné činnosti ve věku blízkém věku mladistvému a snažil se o náhradu škody. Okresní soud proto uložil správně ještě výchovný úhrnný trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby dle § 205 odstavec 3 trestního zákoníku za použití § 43 odstavec 1 trestního zákoníku v trvání 1 roku a 4 měsíců. Přiměřenou shledal krajský soud i délku zkušební doby v trvání 2 let.

Ve vztahu k výroku o trestu uloženému obžalovanému [redacted] je nutno konstatovat, že i v tomto případě okresní soud dostatečně vyhodnotil všechny okolnosti rozhodné pro druh a jeho výměru. Obžalovaný sice spáchal více trestných činů a v opise rejstříku trestů má jeden záznam, avšak hledí se na něho, jako by odsouzen nebyl. Okresní soud proto správně vyhodnotil, že je možno na něho působit úhrnným podmíněným trestem odnětí svobody, a to, v souladu s ust. § 214 odstavec 1, věta za středníkem tr. zákoníku, dle mírnější zákonné trestní sazby ust. § 205 odstavec 1 trestního zákoníku, která je stanovena pouze do dvou let, oproti § 214 odstavec 1 trestního zákoníku, kde je stanovena až na čtyři léta. Za zcela přiměřenou považuje krajský soud i délku trestu v trvání 1 roku se stanovením zkušební doby dle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku v trvání 2 let. Okresní soud však ve výroku o trestu necitoval ustanovení § 214 odstavec 1 trestního zákoníku, které podmínky pro uložení mírnějšího trestu upravuje.

Krajský soud proto pod bodem I. pouze z formálních důvodů z podnětu odvolání obžalovaného [redacted] zrušil dle § 258 odstavec 1 písmeno d), odstavec 2 trestního řádu výrok o trestu ve vztahu k tomuto obžalovanému a podle § 259 odstavec 3 trestního řádu nově obžalovanému uložil podle § 214 odstavec 1 trestního zákoníku za použití § 205 odstavec 1 a 43 odstavec 1 trestního zákoníku úhrnný trest odnětí svobody v trvání 1 roku a podle § 81 odstavec 1 a § 82 odstavec 1 trestního zákoníku výkon trestu podmíněně odložil na zkušební dobu v trvání 2 let. Jinak zůstal napadený rozsudek nezměněn.

S ohledem na uvedené ve vztahu k obžalovaným [redacted] a [redacted] když nebylo shledáno ani pochybení ve výroku o náhradě škody, krajský soud pod bodem II. odvolání obžalovaných [redacted] a [redacted] jako nedůvodné zamítl dle § 256 trestního řádu.

P o u č e n í:

I. Proti tomuto rozhodnutí není další řádný opravný prostředek přípustný.

II. Proti tomuto rozhodnutí je přípustné dovolání, které lze podat ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí prostřednictvím soudu I. stupně.

Dovolání mohou podat:

- a) nejvyšší státní zástupce ve prospěch i neprospěch obviněného
- b) obviněný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká.

Obviněný může podat dovolání pouze prostřednictvím obhájce. Podání obviněného, které nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť bylo takto označeno.

Příslušný k rozhodnutí o podaném dovolání je Nejvyšší soud České republiky v Brně.

V dovolání musí být uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu a z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst.1 písm. a)-l) tr.ř. nebo 265b odst. 2 tr.ř., o které se dovolání opírá.

Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

V Ostravě dne 27. srpna 2015

Za správnost vyhotovení:
Jiřina Závodná

JUDr. Vladislav Dorda, v.r.
předseda senátu

Vypracovala:
Mgr. Monika Zubková, v.r.